

[Ivar Nørgaard.]

Anders Andersen har ønsket, er en undersøgelse. Imidlertid skriver Skive Folkeblad i en leder:

„Den mand, der sagde nej til at kunne blive landbrugets minister, har nu bebudet et popbetonet initiativ på det markeds-politiske område. Efter de Gaulles nye nej til England ønsker Anders Andersen undersøgt de økonomiske konsekvenser af en dansk enegang. . . . Vi skal ikke på forhånd udelukke, at en sådan undersøgelse kan blive besluttet — men vi advarer imod at opfatte den som andet end en sutteklud for et erhverv, som længe nok, ikke mindst af Anders Andersen, er holdt hen med urealistisk tro på, at Danmark alene kunne komme i fællesmarkedet.“

Det konservative blad Aarhus Stiftstidende nævner i en leder, at det vil koste mange penge, at det er en ligegyldig undersøgelse, og at den vil skabe usikkerhed her i landet og også hos vore partnere i EFTA. Det må dog på denne baggrund være rimeligt, at vi andre undrer os over, at de tre regeringspartier fortsat vil vælge denne mand med disse synspunkter som formand for det udvalg, der beskæftiger sig med Danmarks markedspolitik. Det forekommer ganske ejendommeligt, at hr. Anders Andersen ikke går ind på et nærmere dementi af disse påstande, som alle fremsætter om, at der bag ønsket om en undersøgelse også ligger ønsket om, at vi kan komme ind i fællesmarkedet. Hvorfor i alverden skulle man overhovedet foretage en yderligere undersøgelse, hvis det ikke var for at ændre en beslutning?

Jeg forstod også, at et af de argumenter, hr. Anders Andersen fremførte, netop var, at man gennem de ønskede undersøgelser skal skabe baggrund, som hr. Anders Andersen sagde i eftermiddags, for saglige afgørelser. Vil det sige, at formanden for markedsudvalget ønsker, at vi her i dette land nu skal træffe andre afgørelser om vor markeds-politik end dem, vi har truffet og er enige om? Hvis vi ikke skal træffe disse andre afgørelser, hvorfor i alverden skal vi så have en saglig baggrund for at træffe afgørelser? Vi vil ikke træffe andre afgørelser, og derfor ønsker vi ikke den undersøgelse — og jeg har forstået, at den samme stilling har regeringen indtaget. Så virker det mærkeligt, at hr. Anders Andersen enten ikke trækker sit

ønske tilbage og nævner, at det har han gjort for at være i overensstemmelse med alle os andre i markedsudvalget, eller at i hvert fald venstres repræsentanter foreslår en anden, eventuelt en anden venstremand, som leder af markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Jeg bliver desværre nødt til at rette hr. Ivar Nørgaard, når han refererer det, som om jeg havde sagt, at det var for at vi skulle træffe saglige afgørelser. Jeg sagde, at det var for at vi kunne foretage en saglig vurdering. Der er en væsentlig forskel i dette ordvalg, og det vil jeg gøre opmærksom på.

Så lagde jeg mærke til, at hr. Ivar Nørgaard benyttede en væsentlig tid til at referere, hvad andre havde skrevet, men jeg ikke havde sagt. Det bliver det ikke mindre rigtigt af. (*Munterhed*). Ja, jeg kan godt rette det til at sige, at det bliver det ikke rigtigt af, hvis det er bedre. (*Statsministeren* [Hilmar Baunsgaard]: Det bliver hverken bedre eller dårligere!). Jeg går ud fra, at hr. Ivar Nørgaard er interesseret i saglige vurderinger, enten det er i markedsudvalget eller i andre udvalg; ellers kender jeg hr. Ivar Nørgaard dårligt. Jeg vil gerne støtte muligheden for en sådan saglig vurdering; men det kan vel ikke være sådan, at hvis det er i et markedsudvalg, kan en saglig vurdering ikke foretages, mens man i alle andre udvalg påberåber sig saglige vurderinger.

Formanden: Hr. Ivar Nørgaard har ordet for en kort bemærkning, og vi går derefter over til talerrækken.

Ivar Nørgaard: Det ligger sådan, at dette folketing og regeringen har truffet beslutning om at lade vor ansøgning forblive i Bruxelles. Derfor begriber jeg ikke, hvad det er, man skal vurdere; er det, om det er en rigtig beslutning, regeringen og vi har truffet? Der kan ikke være nogen som helst mening i at fremskaffe materiale til en vurdering af spørgsmålet om dansk enegang til fællesmarkedet, når vi har truffet denne beslutning i enighed, medmindre det er med det formål at skabe en ændring i denne beslutning.